

PRIJEMNI ŠTAMBIJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Prijava: 09.05.2022., 08:48:40 h		
Klasifikacijska oznaka:		Ustrojstvena jedinica:
034-07/21-01/62	376-08/IB	
Uradžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-22-03	1	

d2935114

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Urođeni broj: UsII-235/21-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Arme Vagner Popović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja koiea zastupaju odvjetnici Odvjetničkog društva protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Tounj, Tounj, Linije 3b, koju zastupa opunomoćenica odvjetnica Odvjetničkog društva u predmetu radi oglašavanja ništavim rješenja tuženika od 28. kolovoza 2019., u dijelu u kojem je određena visina naknade za pravo puta i način plaćanja ove naknade, na sjednici vijeća održanoj 16. ožujka 2022.

p r e s u d i o j e

- I Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/21-04/14, urbroj: 376-08-21-4 od 23. lipnja 2021.
- II Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od dana primitka ove presude.
- III Ova presuda objavit će se u "Narodnim novinama".

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo spor radi ocjene zakonitosti rješenja tuženika kojim je odbijen njegov prijedlog za oglašavanje ništavim točaka 4, 5., 6, 7 i 8. rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-03/16-11/53, urbroj: 376-05-3-19-22 od 28. kolovoza 2019. Navedenim rješenjem tuženika utvrđeno je da Infrastrukturni operator ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Tounj, a na kojima tužitelj ima izgrađenu EKI te je točkama 4-8 tog rješenja određen iznos godišnje naknade te način i rokovi plaćanja ove naknade.
2. Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika ističući da je nadležni sud (Visoki trgovački sud RH) dana 19. listopada 2020., donio pravomoćnu presudu kojom je

odlučio o činjenici postojanja pravnog odnosa u pogledu korištenja nekretnina u vlasništvu zainteresirane osobe. Kako tužitelj sa zainteresiranom osobom ima sklopljen ugovor o služnosti smatra da je ex lege isključena iz primjene obveza plaćanja naknade za pravo puta. Unatoč pravomoćnoj presudi tuženik je donio rješenje kojim je odbio zahtjev tužitelja za oglašavanje ništavim pri čemu osporeno rješenje nema valjanog obrazloženja protivno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama, Pravilniku o potvrdi i naknadi za pravo puta, Zakonu o cestama, Ustavu RH te sudskej praksi ovog Suda i tuženika. Smatra da stajališta ovog Suda na koje se poziva tuženik nisu primjenjiva u ovoj pravnoj stvari te ističe da se zahtjev temelji na nespornoj činjenici postojanja uređenog odnosa i ugovorene naknade za korištenje nekretnina na kojima je položen EKI što pravno onemogućuje opstojnost rješenja i izvršenje plaćanja obveza po osnovi tog rješenja. Obrazlaže dispozitivnost zakonskih odredbi o pravu puta iz Zakona o elektroničkim komunikacijama i Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta te se poziva na članak 2. Zakona o cestama koji dopušta da se na javnim cestama za potrebe polaganja infrastrukturnih vodova zasniva pravo služnosti i pravo građenja te odredbu članka 122. koja propisuje da će se raniji ugovor o korištenju zamijeniti sklapanjem ugovora o pravu služnosti. Ističe da su sklapanjem ugovora stranke stavile izvan primjene dispozitivne odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama i Pravilnika te ukazuje da ovi propisi kao i drugi propisi koji dolaze u primjenu ne zabranjuju da se pravni odnos, pravo puta vezano za EKI, primjenom načela dispozitivnosti i autonomije stranaka uredi drugačije nego što određuju odredbe o pravu puta kao pravnom odnosu propisanom zakonom. Stoga smatra da je uređenje međusobnog odnosa dopušteno ZEK-om i Pravilnikom i u obliku pravnog posla na ugovornoj osnovi kojim se osniva pravo služnosti kao stvarno pravo pri čemu sklopljeni pravni posao dovodi do prestanka primjene dispozitivnih odredbi ZEK-a i Pravilnika. Smatra da je time prestala i obveza plaćanja naknade za izvršenje ovlasti iz prava puta jer ova obveza dolazi do primjene samo ako stranke nisu drukčije uredile svoje odnose. Poziva se na praksu ovog Suda izraženu u presudama broj: UsII-130/17 od 6. rujna 2017. i dr., kao i na pravnu teoriju. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji, poništi rješenje tuženika i potražuje trošak sastava tužbe u iznosu od 3.125,00 kn.

3. Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) tuženik i zainteresirana osoba pozvani su da dostave odgovore na tužbu.

4. Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se protivi tužbenim razlozima i poziva na pravno shvaćanje Suda izraženo u presudi broj: UsII-369/20.

5. Odgovor na tužbu dostavila je i zainteresirana osoba koja ističe da ocjena valjanosti otkaza ugovora o služnosti nema značaj prethodnog pitanja, zbog čega pozivanje tužitelja na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske zainteresirana osoba smatra irrelevantnim za rješavanje konkretnog predmeta. Poziva se na niz ranijih presuda ovog Suda i predlaže da Sud tužbu odbaci, podredno tužbeni zahtjev odbije. Potražuje trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 3.125,00 kn.

6. Odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju koji se podneskom od 8. veljače 2022. očitovao o razlozima zbog kojih smatra nepravilnim i neprihvatljivim razloge koje su tuženik i zainteresirana osoba izložili u odgovorima na tužbu. Potražuje daljnji trošak sastava podneska u iznosu od 3.125,00 kn uvećano za PDV.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Tuženik je osporenim rješenjem odbio prijedlog tužitelja za oglašavanje ništavim točaka IV. do VIII. rješenja od 28. kolovoza 2019. Pri tome se tuženik pozvao na stajalište ovog Suda izraženo u presudi broj: UsII-222/19 te na odredbu članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine", broj: 152/11., 151/14. i 95/17.). Prema obrazloženju tuženika pravno shvaćanje navedeno u ranijoj presudi ovog Suda usporedivo je u konkretnom slučaju jer se ne radi o postupku iz članka 8. stavka 4. Pravilnika, zbog čega ocjena valjanosti otkaza ugovora o služnosti nema značenje prethodnog pitanja niti je od utjecaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari.

9. Prema zaključku sa sjednice svih sudaca ovog Suda od 17. rujna 2019. u primjeni članka 27. i članka 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama tuženik može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koji je sastavni dio rješenja.

10. Prema odredbi članka 40. stavka 2. Zakona o sudovima ("Narodne novine", broj: 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 126/19., 130/20. i 21/22.) pravno shvaćanje prihvaćeno na sjednici svih sudaca ovog Suda obvezno je za sva vijeća ovog Suda. Stoga se tužitelj neosnovano poziva na stajališta koja je Sud izrazio u presudama donesenim prije navedenog zaključka sjednice svih sudaca.

11. U konkretnom je slučaju tužitelj tražio poništenje dijela rješenja kojim je tuženik kao nadležno javnopravno tijelo (članak 12. stavak 1. točka 11. Zakona o elektroničkim komunikacijama – u nastavku: ZEK) rješio predmetnu upravnu stvar na način da je utvrdio tužitelja infrastrukturnim operatorom, odredio datum od kojeg teče obveza plaćanja naknade za pravo puta, dospijeće daljnjih obveza, kao i sve elemente na temelju kojih će se naknada izračunati sukladno prilozima koji su dio tog rješenja i odredbama članka 7. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta.

12. Tužitelj se neosnovano poziva na odredbu članka 8. stavka 4. Pravilnika, prema kojoj obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje ako na nekretnini postoji koje drugo pravo temeljem kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine. Navedeno iz razloga što se u postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, u smislu naprijed navedenih odredbi ZEK-a i prema već ustaljenom stajalištu ovog Suda, u tom slučaju ne radi o postupku propisanom navedenom odredbom Pravilnika.

13. Također se tuženik pravilno poziva na stajalište Suda izraženo u presudi broj: UsII-222/19 od 16. svibnja 2020. u kojoj je navedeno kako se u konkretnom slučaju ne radi o postupku u smislu odredbe članka 8. stavka 4. Pravilnika niti je rješenje koje tužitelj ovdje dijelom traži oglasiti ništavim, doneseno na temelju te odredbe, zbog čega ocjena valjanosti ugovora o služnosti nema značenje prethodnog pitanja u smislu odredbe članka 55. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09.) bez rješavanja kojeg ne bi bilo moguće riješiti upravnu stvar utvrđivanja infrastrukturnog operatora, a time i određivanja naknade za pravo puta. U toj presudi također je navedeno da presude drugih sudova u vezi otkaza ugovora ne dovode do drugačijeg rješenja ove upravne stvari.

14. Razlozima na kojima temelji tužbu u ovom upravnom sporu tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pravnog shvaćanja izraženog u navedenoj presudi, zbog čega je Sud tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

15. Budući da tužitelj nije uspio u ovom upravnom sporu, to je neosnovan i njegov zahtjev za naknadu troška sastava tužbe i podneska kojim se izjasnio o navodima

odgovora na tužbu. Iz istog razloga osnovan je zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troška sastava odgovora na tužbu.

16. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao pod točkom I. izreke, dok se odluka pod točkom II. temelji na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona, a odluka pod točkom III. utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 16. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner

Dokument je elektronički potpisani:
ANA BERLENGI
FELLNER

Vrijeme potpisivanja:
05-05-2022
11:35:08

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.6.4.97-#130D48523133363133333630303638
L=ZAGREB
S=BERLENGI FELLNER
G=ANA
CN=ANA BERLENGI FELLNER
SN=HR02751721036.1.34

